

ใบความรู้ที่ 1

เรื่อง นาฏยศัพท์ ประเภทนามศัพท์

ลักษณะของนาฏยศัพท์ประเภทนามศัพท์

1. นามศัพท์ ได้แก่

1.1 วง คือ ส่วนโค้งของลำแขน แบ่งออกเป็น

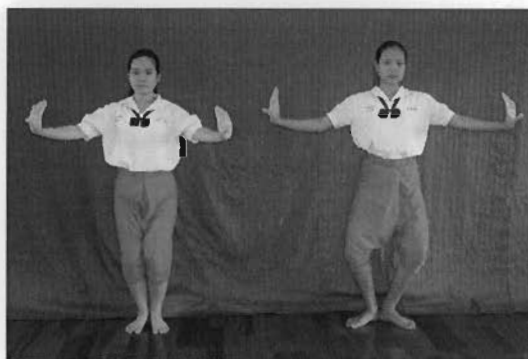
1.1.1 วงบน ตัวพระและตัวนางจะแตกต่างกันตรงที่ ตัวพระวงบนจะอยู่ระดับ
แง่ศีรษะ (ตรงขมับ) ส่วนโค้งของลำแขนจะกว้างกันข้อศอก ส่วนตัวนางวงบนจะอยู่ระดับหางคิ้ว
ส่วนโค้งของลำแขนจะแคบกว่าตัวพระ

ตัวนาง ตัวพระ

การตั้งวงบน

1.1.2 วงกลาง คือ ส่วนของลำแขนจะอยู่ระดับอก ระหว่างวงบนและวงล่าง

ตัวนาง ตัวพระ

การตั้งวงกลาง

1.1.3 วงล่าง คือ ส่วนโค้งของลำแขนที่ทอดโค้งลงเบื้องล่าง ปลายมืออยู่ระดับ

หน้าท้อง

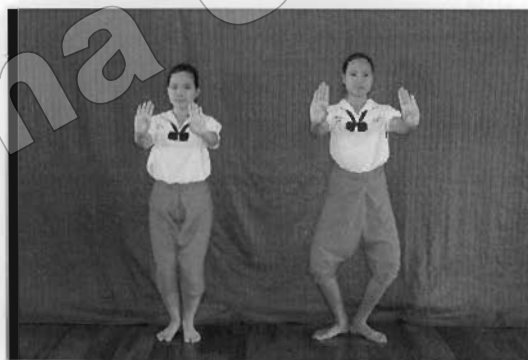

ตัวนาง

ตัวพระ

การตั้งวงล่าง

1.1.4 วงหน้า คือ ส่วนโค้งของลำแขนที่ทอดโค้งอยู่ข้างหน้า โดยตัวพระปลายนิ้วมืออยู่ระดับข้างแก้มข้างเดียวกับวง ส่วนตัวนางปลายนิ้วจะอยู่ตรงระดับปาก

ตัวนาง

ตัวพระ

การตั้งวงหน้า

1.1.5 วงพิเศษ คือ วงที่อยู่ระหว่างวงบนกับวงหน้า มักใช้กับท่าตัวพระ เช่น ท่าเรียงหมอนในการรำแม่บท

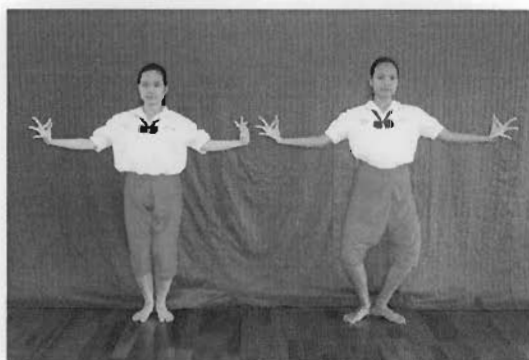

ตัวนาง ตัวพระ

การตั้งวงพิเศษ

1.2 จีบ คือ การใช้นิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้มาจรดกัน นิ้วหัวแม่มือจรดข้อแรกปลายนิ้วชี้ โดยนับจากปลายนิ้วลงมา นิ้วที่เหลือทั้ง 3 เหยียดตั้งแล้วกรีดออกให้สวยงามในลักษณะคล้ายพัด แบ่งออกเป็น

1.2.1 จีบหงาย คือ การหงายข้อมือขึ้น แล้วหักข้อมือเข้าหาลำแขน แล้วทำท่าจีบให้ปลายนิ้วที่จีบชี้ขึ้นข้างบน

ตัวนาง ตัวพระ

จีบหงายสองมือ

1.2.2 จีบคว่ำ คือ การคว่ำลำแขน หักข้อมือลง แล้วทำท่าจีบให้ปลายนิ้ว
ที่จีบชี้ลงล่าง

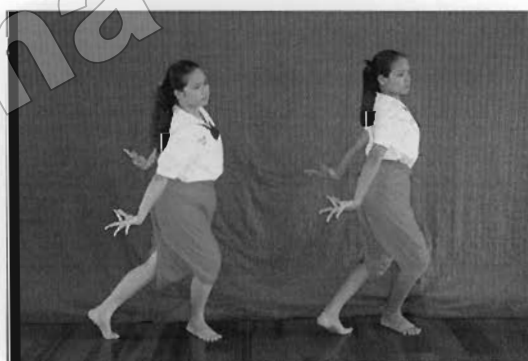

ตัวนาง

ตัวพระ

จีบคว่ำสองมือ

1.2.3 จีบหลัง คือ การส่งลำแขนไปข้างหลัง คว่ำท้องแขนลง และพลิกข้อมือให้
ปลายนิ้วชี้ขึ้นข้างบน

ตัวนาง

ตัวพระ

จีบหลัง

1.2.4 จีบปรกหน้า คือ การจีบเข้าหาลำตัว โดยมีลำแขนหงายขึ้น หักมุมศอกเข้าหาตัวในบริเวณด้านหน้า

ตัวนาง

ตัวพระ

จีบปรกหน้า

1.2.5 จีบปรกข้าง คือ การจีบคล้ายปรกหน้า แต่ลำแขนจะอยู่ด้านข้าง

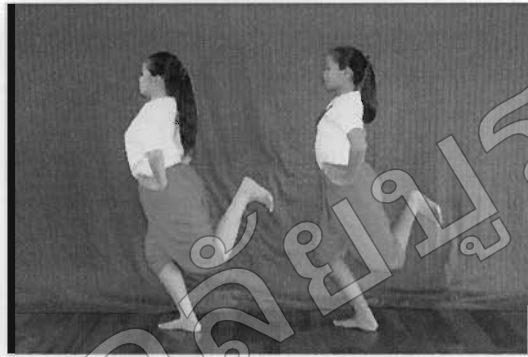
ตัวนาง

ตัวพระ

จีบปรกข้าง

1.3 กระดก คือ อาการของการใช้เท้ายกขึ้น โดยใช้ปลายเท้าชี้ลง ซึ่งแบ่งออกเป็น

1.3.1 กระดกหลัง คือ การยกเท้าไปข้างหลัง พยายามใช้ส้นเท้าติดกับกันหรือเกือบติดกัน โดยการถีบหน้าขาที่กระดกไปข้างหลังมากๆ

ตัวนาง

ตัวพระ

กระดกเท้า (กระดกหลัง)

1.3.2 กระดกเฉียง คือ กล้ายกระดกหลัง แต่ยกเท้ากระดกเฉียงไปด้านข้าง ซึ่งถ้ามองข้างหน้าจะสามารถมองเห็นเท้าที่กระดกได้ชัดเจน

ตัวนาง

ตัวพระ

กระดกเฉียง

1.4 ยกเท้า คือ ลักษณะของการใช้เท้ายกขึ้นโดยฝ่าเท้าลงล่าง

ตัวนาง

ตัวพระ

ยกเท้า

1.5 ก้าวเท้า คือ การก้าวเท้าข้างใดข้างหนึ่งลง โดยน้ำหนักตัวจะต้องโน้มหนักไปข้างหน้า เท้าที่วางหลังย่อเข้าให้พองาม จะแตกต่างกันระหว่างพระกับนางตรงเหลี่ยม ถ้าเป็นพระเหลี่ยมจะกว้าง ถ้าเป็นนางเหลี่ยมจะแคบ แบ่งออกเป็น

1.5.1 ก้าวหน้า คือ การวางฝ่าเท้าลงบนพื้นด้านหน้า กะให้ส้นเท้าที่วางลงนั้นจะอยู่ตรงกับหัวแม่เท้าของเท้าหลัง

ตัวนาง

ตัวพระ

ก้าวหน้า

1.5.2 ก้าวข้าง คือ ลักษณะคล้ายก้าวหน้า แต่จะเฉียงออกด้านข้างมาก ตัวนาง

ต้องหลบเข้า

ตัวนาง

ตัวพระ

ก้าวข้าง

1.6 ประเท้า คือ กิริยาของการใช้เท้าวางเหลื่อมเท้า ด้วยการเหยงมุกเท้าข้างใดข้างหนึ่งเพียงนัดเดียว โดยที่ส้นยังติดพื้นอยู่ เหยงปลายเท้าขึ้นทุกนิ้ว ใช้มุกเท้ากระทบ

ตัวนาง

ตัวพระ

ประเท้า

1.7 จรดเท้า คือ การแตะพื้นด้วยจุกเท้า ส่วนอื่นของเท้าไม่ถึงพื้น พร้อมกับขยับตัว

ตัวนาง

ตัวพระ

จรดเท้า

1.8 ซอยเท้า คือ กิริยาที่จุกเท้าวางกับพื้น ยกเข่าขึ้น ๆ ทั้ง 2 เท้า แล้วย่อซ้ายขวาถี่ ๆ อยู่กับพื้นหรือเคลื่อนที่ก็ได้

ตัวนาง

ตัวพระ

ซอยเท้า

1.9 ขยับเท้า เหมือนชอยเท้า ผิดกันที่เท้าที่ขยับต้องไขว้เท้า แล้วจึงทำกริยาเหมือนชอยเท้า ถ้าขยับเคลื่อนที่ไปทางขวาทำให้เท้าซ้ายอยู่ด้านหน้า จะไปทางซ้ายก็ให้เท้าขวาอยู่ด้านหน้า

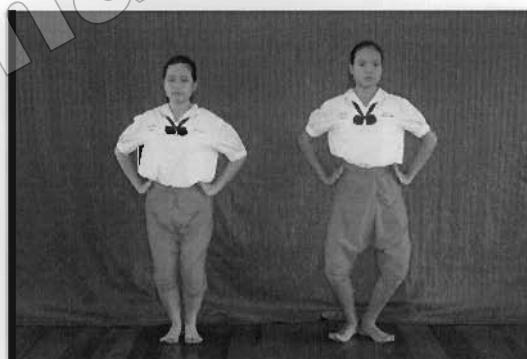

ตัวนาง

ตัวพระ

ขยับเท้า

1.10 รวมเท้า คือ กริยาที่ใช้ส้นเท้าทั้ง 2 วางชิดกัน ปลายเท้าบานออก ตามลักษณะตัวพระและตัวนาง ถ้าตัวพระก็กว้างพอประมาณ

ตัวนาง

ตัวพระ

รวมเท้า

ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่เกี่ยวข้องกับนาฏยศัพท์ นามศัพท์

ใบความรู้ที่ 2

เรื่อง นาฏยศัพท์ ประเภทกิริยาศัพท์

ลักษณะของนาฏยศัพท์ประเภทกิริยาศัพท์

2. กิริยาศัพท์ แบ่งออกเป็น

2.1 ศัพท์เสริม ได้แก่

- 2.1.1 กัณว คือ การบอกลักษณะกิริยาของการใช้วงที่แคบกว่าปกติ ดังนั้นจึงต้องใช้วงกว้างกว่าเดิม
- 2.1.2 ลดวง คือ การบอกลักษณะกิริยาของการตั้งวงกว้างปกติ ควรลดลงมาให้ได้ระดับ
- 2.1.3 ส่งมือ คือ กิริยาของการใช้ปลายนิ้วมือใกล้ลำตัวมากเกินไปจนแลดูชิด ดังนั้นจึงต้องดึงปลายนิ้วมือให้ออกไปตามรูปแบบที่สวยงาม
- 2.1.4 ตึงมือ คือ การบอกลักษณะกิริยาของการใช้มือที่หย่อนแล้วไม่สวยงาม ดังนั้นจึงต้องใช้ศัพท์นี้สำหรับทำให้กิริยาของการใช้มือดีขึ้นที่เรียกว่า “รับเต็มไม้เต็มมือ”
- 2.1.5 หักข้อ คือ การบอกกิริยาของการใช้ทั้งเท้าและมือ เวลาขกเท้าหรือตั้งวงต้องหักข้อมือทุกครั้ง
- 2.1.6 หลบสอก คือ การบอกกิริยาเมื่อผู้รำตั้งวง โดยการโค้งข้อสอกขึ้นมากเกินไป
- 2.1.7 เปิดกาง คือ การบอกกิริยาเมื่อผู้รำก้มหน้ามากเกินไป
- 2.1.8 กดกลาง คือ การบอกกิริยาเมื่อผู้รำเงยหน้ามากเกินไป
- 2.1.9 ทรงตัว คือ การบอกกิริยาของผู้รำที่มีการขึ้นแล้วไม่อยู่นิ่ง การทรงตัวเป็นเรื่องของการใช้ลำตัวตั้งแต่ศีรษะ ตลอดถึงปลายเท้าในท่าที่สวยงาม ไม่เอนไปทางใดทางหนึ่งขณะขึ้น
- 2.1.10 แผ่นตัว คือ การบอกกิริยาการทรงตัวชนิดหนึ่ง มาจากท่าก้าวเท้า แล้วส่งตัวขึ้น โคนการยกเข่าตึงเท้าหนึ่งขึ้นรับน้ำหนักอีกเท้าหนึ่งทอดอยู่ข้าง ๆ
- 2.1.11 ตึงไหล่ คือ การบอกกิริยาของผู้รำที่ปล่อยไหล่ล้าล่อม จนทำให้รำไม่สวย ให้รำหลังตึง หรือคันทึงขึ้น
- 2.1.12 กดไหล่ คือ การบอกกิริยาเพื่อให้ผู้รำเอียงไหล่โน้มตัวไปข้างใดข้างหนึ่ง
- 2.1.13 ตึงเอว คือ การบอกกิริยาเพื่อให้ผู้รำระวังส่วนเอวด้านหลังให้ตึงขึ้นตรงเสมอ ไม่หย่อนตัว

2.1.14 กคเกลียวข้าง คือ การบอกกิริยาลักษณะคล้องกับคดไหล่งเกลียวจะอยู่ข้างลำตัวเหนือเอวขึ้นมาใช้กับตัวนาง เพื่อให้เลดูอ่อนช้อยสวยงาม

2.1.15 ทับตัว คือ การบอกกิริยาเมื่อผู้รำย่อหรือนั่งรำ ปล่อยตัวหงายไปข้างหลังมากเกินไป ควรที่จะ โนม้ตัวมาข้างหน้าเล็กน้อย

2.1.16 หลบเข้า คือ การบอกกิริยาลักษณะของการก้าวเท้าของตัวนางและลิงเมื่อก้าวเท้าใดเท้าหนึ่งไปข้างลำตัวอีกข้างหนึ่ง ต้องทอดหันไปตาม

2.1.17 ถีบเข้าหรือส่งเข้า คือ การบอกลักษณะของการที่จะกระดกเท้าไปข้างหลังหรือกระดกเลี้ยวให้เลดูสวยงามไม่หย่อนล้ำ

2.1.18 แข็งเข้า คือ การบอกลักษณะของผู้รำหอนหงะท่อนล่าง คือ บริเวณท่อนขา โดยเฉพาะตรงเข้าจะเป็นขณะยกขาหรือรับน้ำหนักทั้ง 2 ขาก็ตาม ดังนั้น ผู้รำจะต้องระมัดระวัง

2.1.19 ก้นเข้า คือ การบอกลักษณะของผู้รำที่วางเท้า แล้วเข้าชิดเข้ามามากเกินไปจนต้องก้นเขาออกไปด้านข้างให้ได้รูปที่สวยงาม

2.1.20 เปิดสัน คือ การบอกลักษณะกิริยาของเท้าหลัง ซึ่งวางงมูกเท้าลงบนพื้นส่วนสันเท้าจะยกสูงขึ้น

2.1.21 ชักสัน คือ การบอกลักษณะอาการของเท้าที่ประแล่ยกขึ้นข้างหน้าหรือข้าง ๆ ซึ่งผู้รำอาจปล่อยให้ฝ่าเท้าห้อยอย่างหนึ่ง ถ้าปล่อยให้ท่อนขาส่วนล่างกางออกไปไกลตัวอย่างหนึ่งใช้ศัพท์ชักสันนี้ หรือเวลาขมเท้าผู้รำจะได้เกร็งข้อเท้าขึ้นให้สันส่วนที่ติดกับสันเท้าตรงครึ่งน่องตึงและเชิดปลายนิ้วเท้าให้งอนขึ้น

2.2 ศัพท์เชื่อม ได้แก่

2.2.1 วงลำ คือ การบอกลักษณะของผู้รำวางไม้ได้สัดส่วนต่ำกว่าปกติ

ตัวนาง

ตัวพระ

วงลำ

2.2.2 วงหัก คือ การบอกลักษณะของผู้รำ ที่ตั้งวงงอออกมากเกินไปจนเป็นมุมไม่เป็นส่วนโค้ง

ตัวนาง

ตัวพระ

วงหัก

2.2.3 วงสั้น คือ การบอกลักษณะของผู้รำ ที่ตั้งวงสูงเกินกว่าปกติ

ตัวนาง

ตัวพระ

วงสั้น

2.2.4 รำเอ้ คือ การบอกลักษณะของผู้รำที่โน้มตัวมาข้างหน้ามากเกินไปส่วน
วงนั้นหงายไปข้างหลัง มักนิยมในการรำโนห์รา

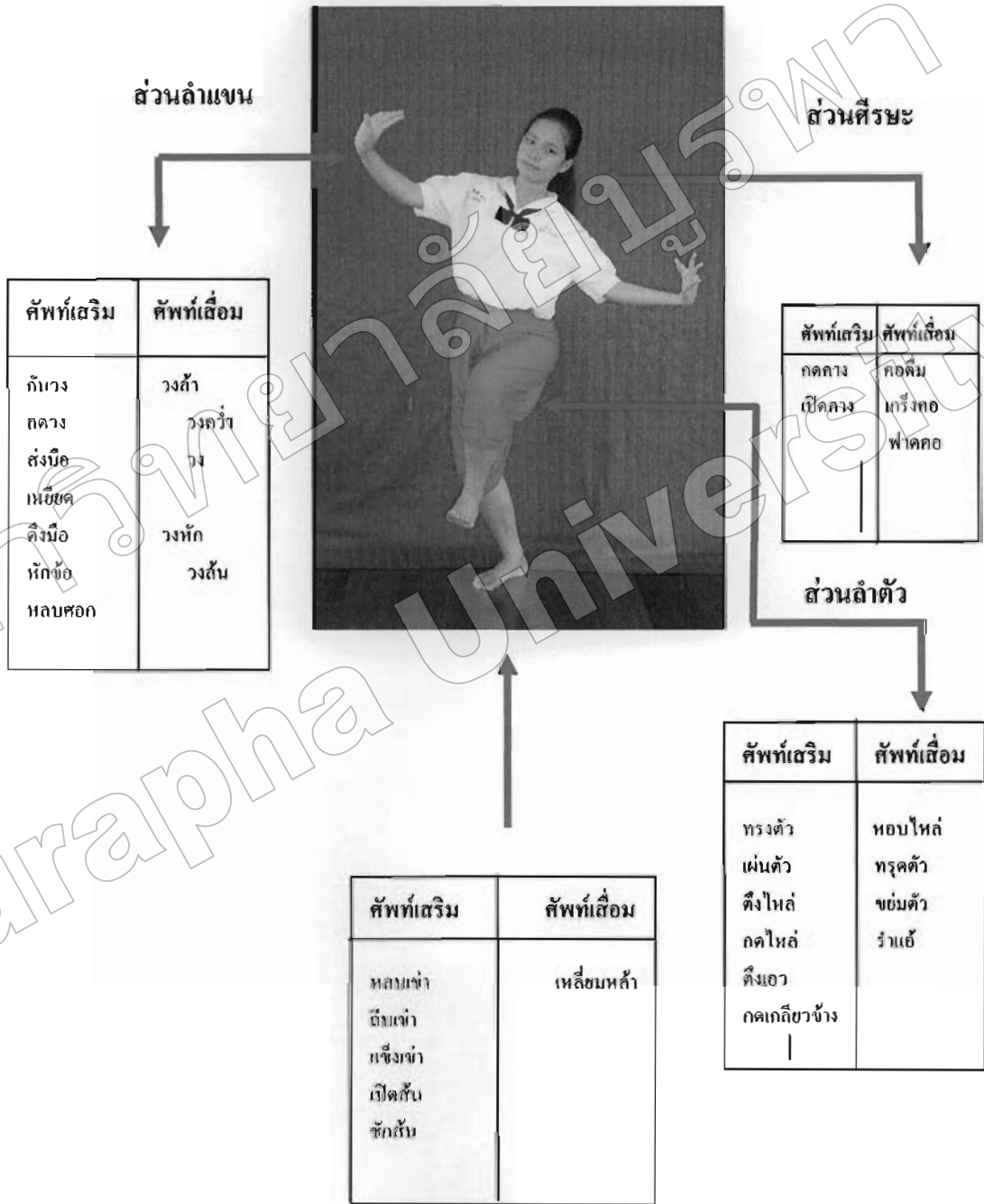

ตัวนาง

ตัวพระ

รำเอ้

ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่เกี่ยวข้องกับนาฏยศัพท์กิริยาศัพท์

ใบความรู้ที่ 3

เรื่อง นาฏยศัพท์ ประเภทเบ็ดเตล็ด

ลักษณะของนาฏยศัพท์ประเภทเบ็ดเตล็ด

3. นาฏยศัพท์เบ็ดเตล็ด ได้แก่

3.1 จีบขาว คือ การจีบที่แขนเหยียดตั้ง

ตัวนาง

ตัวพระ

จีบขาว

3.2 จีบสั้น คือ การจีบที่มือจีบ แขนจะงอเข้ามา

ตัวนาง

ตัวพระ

จีบขาว

3.3 ลักกอก คือ การเอียงลำตัวให้ตรงกันข้ามกับไหล่ที่เอียง

ตัวนาง ตัวพระ

ลักกอก

3.4 เอียงทางวง หรือเอียงทางจับ คือ กิริยาการเอียงไปทางซ้ายหรือขวาที่มีนัยจับหรือตั้งวงอยู่ข้างใดข้างหนึ่งแต่เอียงให้เข้ามามากข้างนั้น

ตัวนาง ตัวพระ

เอียงทางวง

3.5 อ่อน คือ ลักษณะอาการของการเอียงซ้ายหรือเอียงขวา

ตัวนาง

ตัวพระ

อ่อน

3.6 ขึ้นเครื่อง คือ ลักษณะการเรียกที่แต่งกายของผู้แสดงละครเวที

ตัวนาง

ตัวพระ

แต่งกายขึ้นเครื่อง

ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่เกี่ยวข้องกับนาฏยศัพท์เบ็ดเตล็ด

ส่วนมือ

- จีบยาว
- จีบสั้น
- เติมนิ้ว
- จีบลง

ส่วนศีรษะ

- สักคอ
- เถียงทางวง
- เถียงทางจีบ
- ล่อน
- คืบตัว

ส่วนของขาและเท้า

- ชีนเข้า
- เหลี่ยมล่าง

นาฏยศัพท์เบ็ดเตล็ด

นาฏยศัพท์เบ็ดเตล็ดต่าง ๆ เหล่านี้ นับเป็นพื้นฐานที่เป็นผลทำให้มีท่าทางต่าง ๆ เกิดขึ้นในวงการนาฏศิลป์ไทย เรียกว่า “การรำตีบท” บางครั้งอาจเรียกว่า “การรำบท” “รำใช้บท” หรือ “ภาษาท่า” ก็ได้ นอกจากนี้ยังมีค่านาฏยศัพท์เบ็ดเตล็ดอีกที่มีความหมายเฉพาะคำเช่น แม่ท่า ท่า - ที ชีนท่า ชีนเข้า ทลายท่า นายโรง พระใหญ่ - พระน้อย นางกษัตริย์ นางตลาด ยืนเครื่อง เป็นต้น

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนแบบสังเกตพฤติกรรม

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน		
	3 = ดี	2 = พอใช้	1 = ปรับปรุง
1. ความสนใจในเรื่องที่เรียน	มีความสนใจตั้งใจฟังเรื่องที่เรียนเป็นอย่างดี มีการตอบคำถามข้อสงสัย ไม่พูดคุยหยอกล้อกัน	มีความสนใจตั้งใจฟังเรื่องที่เรียนเป็นอย่างดีแต่ไม่ค่อยตอบคำถามและไม่พูดคุยหยอกล้อกัน	มีความสนใจตั้งใจที่เรียน ไม่ตอบข้อคำถามและพูดคุยกันในขณะที่เรียน
2. การให้ความร่วมมือ	มีการอาสารับใบการปฏิบัติงานทุกครั้ง กระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมและปฏิบัติตามกฎกติกาอย่างเต็มใจและจริงจัง	อาสารับปฏิบัติงานและเจือยาในบางครั้ง ปฏิบัติตามกฎกติกาเมื่อ ถูกบังคับ	ปฏิเสธการอาสารับปฏิบัติในทุกกรณี ฝ่าฝืนกฎกติกาบ่อยครั้งไม่ยอมให้ความร่วมมือ
3. กระบวนการทำงาน	มีการวางแผนและทำงานตามขั้นตอน มีการนำเสนอได้อย่างน่าสนใจ เสนอเรื่องความล่าช้าขั้นตอนชักชวนผู้ฟังให้ติดตามได้ดีและมีการใช้สื่อประกอบการนำเสนอได้เหมาะสมพร้อมทั้งมีการสรุปครบถ้วน	มีการวางแผนและทำงานตามขั้นตอน มีการนำเสนอได้ดีเสนอเรื่องตามลำดับขั้นตอนแต่ขาดการชักชวนผู้ฟังให้ติดตามและมีการใช้สื่อประกอบการนำเสนอน้อย แต่มีการสรุปที่ครบถ้วน	ไม่มีการวางแผนและทำงานตามขั้นตอนในการนำเสนอ ไม่ชักชวนผู้ฟังให้ติดตาม และไม่มีสื่อประกอบการนำเสนอ มีการสรุปที่ไม่ครบถ้วนครบถ้วน
4. ความรับผิดชอบ	แบ่งกลุ่มกันทำงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีการมอบหมายงานในหน้าที่	แบ่งกลุ่มกันทำงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในบางครั้ง และมีการมอบหมายงานในหน้าที่	แบ่งกลุ่มกันทำงาน ไม่ช่วยเหลือกัน และไม่มีการมอบหมายงานในหน้าที่
5. คุณธรรม จริยธรรม	แสดงออกถึงความมีน้ำใจต่อเพื่อนและให้อภัยเพื่อน	แสดงออกถึงความมีน้ำใจต่อเพื่อนและ ให้อภัยเป็นบางครั้ง	ไม่ค่อยมีน้ำใจต่อเพื่อน และไม่คอยให้อภัย

แบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำ

รายวิชา ปฏิบัติเอกนาฏศิลป์ไทยละคร

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้ที่

กลุ่มที่.....

รายชื่อสมาชิก 1..... 2.....

3..... 4..... 5.....

6..... 7..... 8.....

คุณภาพ/เกณฑ์	ดีมาก/ 4	ดี/ 3	พอใช้/ 2	ปรับปรุง/ 1
ความสัมพันธ์ระหว่างท่ารำกับจังหวะ	ปฏิบัติท่ารำสัมพันธ์กับจังหวะทุกท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำไม่สัมพันธ์กับจังหวะ 1 - 2 ท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำไม่สัมพันธ์กับจังหวะ 3 - 4 ท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำไม่สัมพันธ์กับจังหวะ 5 - 6 ท่ารำ
คะแนนที่ได้				
ความถูกต้องของท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้องทุกท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้อง 1 - 2 ท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำ ไม่ถูกต้อง 3 - 4 ท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้อง 5 - 6 ท่ารำ
คะแนนที่ได้				
ความพร้อมเพรียง	ปฏิบัติท่ารำได้พร้อมเพรียงทุกท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำได้พร้อมเพรียง 1 - 2 ท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำ ไม่พร้อมเพรียง 3 - 4 ท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำไม่พร้อมเพรียง 5 - 6 ท่ารำ
คะแนนที่ได้				
ความสวยงามตามแบบแผนในท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำได้สวยงามตามแบบแผนทุกท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำไม่สวยงามตามแบบแผน 1 - 2 ท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำไม่พร้อมเพรียง 3 - 4 ท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำไม่สวยงามตามแบบแผน 5 - 6 ท่ารำ
คะแนนที่ได้				
การแสดงความมั่นใจระหว่างการปฏิบัติท่ารำ	มีความมั่นใจระหว่างการรำตั้งแต่ต้นจนจบ	มีความมั่นใจ ระหว่างการรำเป็นส่วนใหญ่	มีความมั่นใจระหว่างการรำเป็นบางตอน	ไม่มีความมั่นใจระหว่างการรำ
คะแนนที่ได้				
รวม.....คะแนน มีทักษะอยู่ในระดับมีคุณภาพ	ดีมาก	ดี	พอใช้	ต่ำกว่าเกณฑ์

เกณฑ์การแปลผล

คะแนนระหว่าง 20 - 18 หมายถึง มีทักษะการปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก

คะแนนระหว่าง 17 - 14 หมายถึง มีทักษะการปฏิบัติอยู่ในระดับดี

คะแนนระหว่าง 13 - 10 หมายถึง มีทักษะการปฏิบัติอยู่ในระดับพอใช้

คะแนนระหว่าง 9 - 0 หมายถึง มีทักษะการปฏิบัติอยู่ในระดับต้องปรับปรุง

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

แบบวัดความรู้ความสามารถประจำชุดย่อย

ชุดการสอนที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง ประเภทและลักษณะของนาฏยศัพท์

คำชี้แจง จงทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร (ก, ข, ค, ง) ที่ตอบถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. นาฏยศัพท์มีกี่ประเภท

- ก. 2 ประเภท
- ข. 3 ประเภท
- ค. 4 ประเภท
- ง. 5 ประเภท

2. ข้อใดคือความหมายของนามศัพท์

- ก. ศัพท์ที่ใช้ในกรรพิกหัดท่ารำเบื้องต้น
- ข. ศัพท์ที่ใช้ในการจัดคนในวิชานาฏศิลป์
- ค. ศัพท์ที่ใช้เรียกชื่อท่ารำและชื่อท่าที่บอกอาการการกระทำต่าง ๆ
- ง. ศัพท์ที่ใช้ในการสื่อความหมายในการแสดงโขน หรือ ละคร

3. กิริยาศัพท์หมายถึงข้อใด

- ก. ศัพท์ที่ใช้เรียกในการปฏิบัติบอกอาการกิริยาต่าง ๆ
- ข. ศัพท์ที่ใช้เรียกชื่อท่ารำหรือท่วงท่าที่ไม่ได้มาตรฐาน
- ค. ศัพท์ที่ใช้เรียกเพื่อปรับปรุงท่ารำให้สวยงาม
- ง. ศัพท์ที่ใช้ในการประดิษฐ์ท่ารำที่สวยงาม

4. ศัพท์เสริมควรมีลักษณะอย่างไร

- ก. ศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้เรียกนาฏศิลป์
- ข. ศัพท์ที่ใช้เรียกเพื่อปรับปรุงท่าทำให้ถูกต้องสวยงาม
- ค. ศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้เรียกชื่อท่ารำนอกเหนือจากนามศัพท์และกิริยาศัพท์
- ง. ศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้เรียกชื่อท่ารำหรือท่าของผู้รำที่ไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน

5. ข้อใดหมายถึงนาฏยศัพท์ส่วนศิรชะ

- ก. คอคัม, คั้งวง
- ข. เอียงทางวง, วงพิเศษ
- ค. เบ็ดคาง, เอียงทางวง
- ง. จีบปรกข้าง, กดเกลียวข้าง

6. ข้อใดไม่ใช่ท่ากายศัพท์ส่วนของขาและเท้า
- ยืนกระบ, กระบเข้า, นั่งกระบ
 - เหยียดล่าง, วงกลาง, คลายมือ
 - กุดกาง, จีบหงาย, กล่อมไหล่
 - ประเท้า, ยกหน้า, สะดุดเท้า

7. “เปิดกาง” ใ้กับผู้รำที่มีลักษณะอย่างไร
- ผู้รำที่รำเสยหน้ามากเกินไป
 - ผู้รำที่ก้มหน้ามากเกินไป
 - ผู้รำที่ปล่อยไหล่ค่อม
 - ผู้รำที่มีการยื่นไม้บัง

8. จากภาพ

เป็นลักษณะปฏิบัติท่ารำศัพท์ชนิดใด

- จีบปรกหน้า
- จีบปรกข้าง
- จีบหลัง
- จีบคว่ำ

9. จากภาพ

เป็นการปฏิบัติท่ารำศัพท์ประเภทใด

- ประเภทนามศัพท์ วงเหยียด
- ประเภทกริยาศัพท์ วงหัก
- ประเภทศัพท์เสื่อม วงสั้น
- ประเภทศัพท์เสริม วงล้ำ

10. ทรงด้ว จะใช้เพื่อแก้ไขเสริมพฤติกรรมในลักษณะอย่างไร

- ก. พฤติกรรมของผู้ที่ขึ้นเตียง
- ข. พฤติกรรมของผู้ที่มักยืนไม่อยู่นิ่ง
- ค. พฤติกรรมของผู้ที่ร่ำเช็ดหน้า
- ง. พฤติกรรมของผู้ที่ก้มหน้ามากไป

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

เฉลยแบบวัดความรู้ความสามารถประจำชุดย่อย

ชุดการสอนที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง ประเภทและลักษณะของนาฏยศัพท์

1. ข

2. ค

3. ก

4. ข

5. ค

6. ค

7. ข

8. ข

9. ค

10. ข

ชุดการสอนที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทย (ละคร)

วิชา ปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยละคร

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง ทักษะปฏิบัติทำนาฏศัพท์เบื้องต้น

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การศึกษาเกี่ยวกับทักษะปฏิบัติทำนาฏศัพท์เบื้องต้น ทำให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจเรื่องราวของนาฏศัพท์ เพื่อนำไปใช้ในการเรียนวิชานาฏศิลป์ไทย ภาคปฏิบัติ ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ความชำนาญในการปฏิบัติทำนาฏศัพท์เบื้องต้นได้ถูกต้อง สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

1. นักเรียนมีความรู้และเข้าใจ ความหมายทำนาฏศัพท์ที่ถูกต้อง
2. นักเรียนมีความรู้และเข้าใจวิธีการปฏิบัติทำนาฏศัพท์ ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้

ถูกต้อง

3. นักเรียนมีความรู้และเข้าใจวิธีการนำทำนาฏศัพท์ไปแก้ไขข้อบกพร่องปฏิบัติ

ทำらได้

4. นักเรียนรู้วิธีการนำทำนาฏศัพท์ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์นำทาง

1. เพื่อสามารถอธิบายเกี่ยวกับ ความหมายทำนาฏศัพท์เบื้องต้นถูกต้อง
2. เพื่อสามารถอธิบายวิธีการปฏิบัติทำนาฏศัพท์ ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้
3. เพื่อสามารถอธิบายวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องปฏิบัติทำรำด้วยนาฏศัพท์ได้
4. เพื่อเห็นความสำคัญและสามารถนำทำนาฏศัพท์ประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายทำนาฏศัพท์
2. ฝึกปฏิบัติลักษณะของนาฏศัพท์ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
3. ฝึกทักษะปฏิบัติทำนาฏศัพท์เบื้องต้น

กระบวนการเรียนรู้ (ทฤษฎีของ ซิมป์สัน Simpson)

ขั้นที่ 1 ขั้นการรับรู้ (Perception)

1. นักเรียนและครูร่วมสนทนาทบทวนความรู้เดิมเรื่องประเภทและลักษณะของนาฏยศัพท์ที่นักเรียนเคยรู้จักทั้งในบทเรียนและนอกบทเรียน

2. ให้นักเรียนบอกทำนาฏยศัพท์จากสื่อรูปภาพการแสดงและแถบวีดิทัศน์นาฏยศัพท์

ขั้นที่ 2 ขั้นการเตรียมความพร้อม (Readiness)

3. ครูให้นักเรียนการเตรียมตัวก่อนการเรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนละครตัวพระละครตัวนาง เพื่อคัดมือ แขน และขา เป็นการเตรียมความพร้อมของร่างกายก่อนที่จะฝึกปฏิบัติท่ารำ จากนั้นนักเรียนแบ่งกลุ่มศึกษาทำนาฏยศัพท์จากสื่อรูปภาพการแสดงและแถบวีดิทัศน์นาฏยศัพท์

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาอธิบายเกี่ยวกับความหมายทำนาฏยศัพท์ที่เคยศึกษามา โดยนักเรียนกำหนดทำนาฏยศัพท์เอง

ขั้นที่ 3 ขั้นการสนองตอบภายใต้การควบคุม (Guided Response)

5. นักเรียนปฏิบัติทำนาฏยศัพท์โดยกำหนดทำนาฏยศัพท์เองให้ครูผู้สอนและเพื่อนคู่ทักกลุ่มเพื่อได้รับการ แก้ไขและ ชี้แนะอย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 4 ขั้นการให้ลงมือกระทำจนกลายเป็นกลไกที่สามารถกระทำได้เอง (Mechanism)

6. นักเรียนทุกกลุ่มทบทวนทำนาฏยศัพท์ของตนเองโดยปฏิบัติให้เพื่อนคู่พร้อมกันให้เพื่อนปฏิบัติตามโดยครูผู้สอนคอยชี้แนะ แก้ไข

ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างชำนาญ (Complex Overt Response)

7. นักเรียนฝึกทบทวนปฏิบัติทำนาฏยศัพท์ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายด้วยตนเองเป็นรายบุคคลตามเวลาที่กำหนด

8. นักเรียนทดสอบความรู้โดยปฏิบัติทำนาฏยศัพท์ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้ครูดูได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 6 ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ (Improvement and Adaptation)

9. นักเรียนปฏิบัติทำนาฏยศัพท์ตามแถบบันทึกเสียงบทเพลงนาฏศิลป์เช่นเพลงรำวงมาตรฐานเป็นต้นที่ครูกำหนดโดยครูคอยชี้แนะ แก้ไข

ขั้นที่ 7 ขั้นการคิดริเริ่ม (Creation)

10. ให้นักเรียนปฏิบัติทำนาฏยศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่ใช้ในชีวิตประจำวันพร้อมอธิบายความหมาย โดยครูคอยชี้แนะ แก้ไข

11. ครูทดสอบโดยให้นักเรียนคิดแถบประโยคของตัวเอง เรื่องนาฏยศัพท์ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย พร้อมทั้งปฏิบัติทำนาฏยศัพท์ เป็นรายบุคคล ได้อย่างถูกต้อง

12. ครูทดสอบนักเรียนปฏิบัติทำนาฏยศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเป็นรายบุคคลได้

สื่อการสอน

- รูปภาพการแสดงและแถบวีดิทัศน์นาฏยศัพท์
- แถบวีดิทัศน์ (ทำนาฏยศัพท์)
- รูปภาพนาฏยศัพท์ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
- เครื่องบันทึกเสียง
- แถบบันทึกเสียงบทเพลงนาฏศิลป์เช่นเพลงรำวงมาตรฐาน 10 เพลง เป็นต้น

การวัดผลและประเมินผล

- วิธีการวัด
- สังเกต
- ทดสอบ
- ประเมินทักษะปฏิบัติ
- เครื่องมือวัด
- แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม
- แบบวัดความรู้ความสามารถประจำตัวย่อย
- แบบประเมินทักษะการปฏิบัติ
- เกณฑ์การวัด
- นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70 ถือว่าผ่าน

กิจกรรมเสนอแนะ

- ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเองในเวลาว่าง

บันทึกหลังสอน

- ผลการสอน
- ปัญหา/อุปสรรค
- แนวทางแก้ไขปัญหา

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

ปัญหา อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

นาฏยศัพท์

ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่เกี่ยวข้องกับนาฏยศัพท์

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนแบบสังเกตพฤติกรรม

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน		
	3 = ดี	2 = พอใช้	1 = ปรับปรุง
1. ความสนใจในเรื่องที่เรียน	มีความสนใจตั้งใจฟังเรื่องที่เรียนเป็นอย่างดี มีการตอบคำถามข้อสงสัย ไม่พูดคุยหยอกล้อกัน	มีความสนใจตั้งใจฟังเรื่องที่เรียนเป็นอย่างดีแต่ไม่ค่อยตอบคำถามและ ไม่พูดคุยหยอกล้อกัน	มีความสนใจตั้งใจที่เรียน ไม่ตอบข้อคำถามและพูดคุยกันในขณะที่เรียน
2. การให้ความร่วมมือ	มีการอาสารับใบการปฏิบัติงานทุกครั้ง กระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมและปฏิบัติตามกฎกติกาอย่างเต็มใจและจริงจัง	อาสารับปฏิบัติงานและ เข้าร่วมในบางครั้ง ปฏิบัติตามกฎกติกาเมื่อ ถูกบังคับ	ปฏิเสธการอาสารับปฏิบัติ ในทุกกรณี ผ่าฝืนกฎกติกาบ่อยครั้ง ไม่ยอมให้ความร่วมมือ
3. กระบวนการทำงาน	มีการวางแผนและทำงานตามขั้นตอน มีการนำเสนอ ได้อย่างน่าสนใจ เสนอเรื่องตามลำดับ ขั้นตอนชัดเจนผู้ฟังให้ติดตามได้ดีและมีการใช้สื่อประกอบการนำเสนอได้เหมาะสมพร้อมทั้งมีการสรุปครบถ้วน	มีการวางแผนและทำงานตามขั้นตอน มีการนำเสนอ ได้ดีเสนอเรื่องตามลำดับขั้นตอนแต่ขาดการชัดเจนผู้ฟังให้ติดตามและมีการใช้สื่อประกอบการนำเสนอน้อย แต่มีการสรุปที่ครบถ้วน	ไม่มีการวางแผนและทำงานตามขั้นตอน ในการนำเสนอไม่ชัดเจน ชักชวนผู้ฟังให้ติดตาม และไม่มีสื่อประกอบการนำเสนอ มีการสรุปที่ไม่ครบถ้วนครบถ้วน
4. ความรับผิดชอบ	แบ่งกลุ่มกันทำงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีการมอบหมายงานในหน้าที่	แบ่งกลุ่มกันทำงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในบางครั้ง และมีการมอบหมายงานในหน้าที่	แบ่งกลุ่มกันทำงาน ไม่ช่วยเหลือกัน และไม่มี การมอบหมายงานในหน้าที่
5. คุณธรรม จริยธรรม	แสดงออกถึงความมีน้ำใจต่อเพื่อนและให้อภัยเพื่อน	แสดงออกถึงความมีน้ำใจต่อเพื่อนและ ให้อภัยเป็นบางครั้ง	ไม่ค่อยมีน้ำใจต่อเพื่อน และ ไม่ค่อยให้อภัย

แบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำ

รายวิชา ปฏิบัติเอกลูกกลิ้งศิลปะไทยละคร

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้ที่

กลุ่มที่.....

รายชื่อสมาชิก 1..... 2.....

3..... 4..... 5.....

6..... 7..... 8.....

คุณภาพ/เกณฑ์	ดีมาก/ 4	ดี/ 3	พอใช้/ 2	ปรับปรุง/ 1
ความสัมพันธ์ระหว่างท่ารำกับจังหวะ	ปฏิบัติท่ารำสัมพันธ์กับจังหวะทุกท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำไม่สัมพันธ์กับจังหวะ 1 - 2 ท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำไม่สัมพันธ์กับจังหวะ 3 - 4 ท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำไม่สัมพันธ์กับจังหวะ 5 - 6 ท่ารำ
คะแนนที่ได้				
ความถูกต้องของท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้องทุกท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้อง 1 - 2 ท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำ ไม่ถูกต้อง 3 - 4 ท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้อง 5 - 6 ท่ารำ
คะแนนที่ได้				
ความพร้อมเรียง	ปฏิบัติท่ารำได้พร้อมเรียงทุกท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำได้พร้อมเรียง 1 - 2 ท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำ ไม่พร้อมเรียง 3 - 4 ท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำไม่พร้อมเรียง 5 - 6 ท่ารำ
คะแนนที่ได้				
ความสวยงามตามแบบแผนในท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำได้สวยงามตามแบบแผนทุกท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำไม่สวยงามตามแบบแผน 1 - 2 ท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำ ไม่พร้อมเรียง 3 - 4 ท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำไม่สวยงามตามแบบแผน 5 - 6 ท่ารำ
คะแนนที่ได้				
การแสดงความมั่นใจระหว่างการทำรำ	มีความมั่นใจระหว่างการทำรำตั้งแต่ต้นจนจบ	มีความมั่นใจ ระหว่างการทำรำเป็นส่วนใหญ่	มีความมั่นใจระหว่างการทำรำเป็นบางครั้ง	ไม่มีความมั่นใจระหว่างการทำรำ
คะแนนที่ได้				
รวม.....คะแนน	มีทักษะอยู่ในระดับมีคุณภาพ			

เกณฑ์การแปลผล

คะแนนระหว่าง 20 - 18 หมายถึง มีทักษะการปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก

คะแนนระหว่าง 17 - 14 หมายถึง มีทักษะการปฏิบัติอยู่ในระดับดี

คะแนนระหว่าง 13 - 10 หมายถึง มีทักษะการปฏิบัติอยู่ในระดับพอใช้

คะแนนระหว่าง 9 - 0 หมายถึง มีทักษะการปฏิบัติอยู่ในระดับต้องปรับปรุง

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

**แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนท้ายชุดการสอนเรื่อง
การสร้างชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริมความคิดสร้างสรรค์
โดยเน้นทักษะปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ชุดการสอนที่ 1**

เรื่อง การศึกษานาฏยศัพท์เบื้องต้น

คำชี้แจง จงทำเครื่องหมาย กากบาท (X) ทับตัวอักษร (ก, ข, ค, ง) ที่ตอบถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ความหมายของนาฏยศัพท์ในข้อใดถูกต้องที่สุด
 - ก. ศัพท์ที่ใช้ประกอบในการแสดงศิลปะ
 - ข. ศัพท์ที่ใช้บอกชื่อท่ารำ และในการเรียนนาฏศิลป์ไทย
 - ค. ศัพท์ที่ใช้เกี่ยวกับการแสดงและอุปกรณ์ ประกอบฉากด้านการแสดง
 - ง. ศัพท์ที่ใช้เกี่ยวกับ การสื่อความหมายในการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทยและการแสดง
2. นาฏยศัพท์ทางวิชานาฏศิลป์ได้เขียนขึ้นเมื่อ พ.ศ. ไດ
 - ก. พ.ศ. 2497
 - ข. พ.ศ. 2496
 - ค. พ.ศ. 2495
 - ง. พ.ศ. 2494
3. ใครเป็นคนเขียนนาฏยศัพท์ทางวิชานาฏศิลป์ไทย
 - ก. นายธนิต อยู่โพธิ์
 - ข. นายอาคม สายาคม
 - ค. ครูอัมพร ชัชกุล
 - ง. นายเสรี หวังในธรรม
4. เพลงรำเพลงใดที่มีนาฏยศัพท์ใช้เฉพาะในการรำ
 - ก. เพลงระบำไก่
 - ข. เพลงระบำกฤดาภินิหาร
 - ค. เพลงแม่บท (เพลงชมตลาด)
 - ง. เพลงระบำดาวดึงส์

5. ใครเป็นผู้นำนาฏศัพท์ของนายอาคม สายาคม ไปสอนในโรงเรียนนาฏศิลป์
 - ก. นายชนิด อยู่โพธิ์
 - ข. ครูอัมพร ชัชกุล
 - ค. นายเสรี หวังในธรรม
 - ง. ครูลมูล ยมะคุปต์
6. นาฏศัพท์ทางวิชานาฏศิลป์มีความสำคัญอย่างไร
 - ก. ทำโยน – ละคร ได้มีการแสดงออกมาอย่างมีความหมาย
 - ข. ทำให้ผู้ชมและผู้แสดงมีบทบาทร่วมกันในการดูละคร
 - ค. สื่อ ความหมายให้เข้าใจในการรับรู้
 - ง. เป็นพื้นฐานความรู้ของการฝึกหัดปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์ไทย
7. สาขาใดของวิทยาลัยนาฏศิลป์ที่ควรศึกษานาฏศัพท์เฉพาะทาง
 - ก. สาขาเป่าพาทย์
 - ข. สาขาเครื่องสายไทย
 - ค. สาขาคีตศิลป์ไทย
 - ง. สาขานาฏศิลป์ไทย
8. นาฏศัพท์มีประโยชน์เพื่อประหยัดเวลา คำว่า “ประหยัดเวลา” มีความหมายว่าอย่างไร
 - ก. ประหยัดเวลาเพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน
 - ข. ประหยัดเวลาการใช้เวลาน้อยในการแสดง
 - ค. ประหยัดเวลาทำรำในบทเพลงให้น้อยลง
 - ง. ประหยัดเวลาซื้ออุปกรณ์ของตัวเอง
9. ข้อใดเกี่ยวข้องกับนาฏศัพท์ในการใช้ชีวิตประจำวันมากที่สุด
 - ก. ช่วยในการปฏิบัติร้องเพลงได้ไพเราะมากยิ่งขึ้น
 - ข. ช่วยในการประกอบอาชีพด้านศิลปะได้ถูกต้อง
 - ค. ช่วยในการปฏิบัติศรียางค์ได้ดียิ่งขึ้น
 - ง. ช่วยในการเสริมบุคลิกภาพให้ดียิ่งขึ้น
10. ผู้ที่จะเรียนนาฏศิลป์เบื้องต้นควรศึกษาเรื่องใดก่อน
 - ก. นาฏศัพท์
 - ข. บทร้อง
 - ค. ดนตรี
 - ง. ท่ารำ

11. นาฏยศัพท์มีกี่ประเภท

- ก. 2 ประเภท
- ข. 3 ประเภท
- ค. 4 ประเภท
- ง. 5 ประเภท

12. ข้อใดคือความหมายของนามศัพท์

- ก. ศัพท์ที่ใช้ในการฝึกหัดท่ารำเบื้องต้น
- ข. ศัพท์ที่ใช้ในการคัดคนในวิชานาฏศิลป์
- ค. ศัพท์ที่ใช้เรียกชื่อท่ารำและชื่อท่าที่บอกอาการการกระทำต่าง ๆ
- ง. ศัพท์ที่ใช้ในการสื่อความหมายในการแสดงโขน หรือ ละครรำ

13. กิริยาศัพท์หมายถึงข้อใด

- ก. ศัพท์ที่ใช้เรียกในการปฏิบัติบอกอาการกิริยาต่าง ๆ
- ข. ศัพท์ที่ใช้เรียกชื่อท่ารำหรือท่วงท่าที่ไม่ได้มาตรฐาน
- ค. ศัพท์ที่ใช้เรียกเพื่อปรับปรุงท่ารำให้สวยงาม
- ง. ศัพท์ที่ใช้ในการประดิษฐ์ท่ารำที่สวยงาม

14. ข้อใดคือความหมายของศัพท์เสริม

- ก. ศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้เรียกนาฏศิลป์
- ข. ศัพท์ที่ใช้เรียกเพื่อปรับปรุงท่าทำให้ถูกต้องสวยงาม
- ค. ศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้เรียกชื่อท่ารำนอกเหนือจากนามศัพท์และกิริยาศัพท์
- ง. ศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้เรียกชื่อท่ารำหรือท่าของผู้รำที่ไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน

15. ข้อใดหมายถึงนาฏยศัพท์ส่วนศีรษะ

- ก. คอค้อม, ค้างวัก
- ข. เอียงทางวง, วงพิเศษ
- ค. ปิดคาง, เอียงทางวง
- ง. จีบปรกข้าง, กคเกลี้ยวข้าง

16. ข้อใดไม่ใช่ขนานาฏยศัพท์ส่วนของขาและเท้า

- ก. ยืนกระทบ, กระทบเข้า, นั่งกระทบ
- ข. เหลี่ยมล่าง, วงกลาง, คลายมือ
- ค. กคคาง, จีบหงาย, กล่อมไหล่
- ง. ประเท้า, ยกหน้า, สะคุดเท้า

17. “เปิดคาง” ใช้กับผู้ร่าที่มีลักษณะอย่างไร

- ก. ผู้ร่าที่ร่าเงยหน้ามากเกินไป
- ข. ผู้ร่าที่ก้มหน้ามากเกินไป
- ค. ผู้ร่าที่ปล่อยไหล่ล่อ้ม
- ง. ผู้ร่าที่มีการยื่นไม่นิ่ง

18. จากภาพ

เป็นลักษณะปฏิบัตินาฏศัพท์ชนิดใด

- ก. จีบปรกหน้า
- ข. จีบปรกข้าง
- ค. จีบหลัง
- ง. จีบคว่ำ

19. จากภาพ

เป็นการปฏิบัติทำนาฏศัพท์ประเภทใด

- ก. ประเภทนามศัพท์-วงเหยียด
- ข. ประเภทกริยาศัพท์-วงหัก
- ค. ประเภทศัพท์เดี่ยว-วงสั้น
- ง. ประเภทศัพท์เสริม-วงล้ำ

20. เมื่อพบพฤติกรรมของผู้อื่นที่มักยื่นไม่อยู่นิ่งจะใช้นาฏศัพท์คำใดช่วยแก้ไขเสริมพฤติกรรมนั้นให้ดีขึ้น

- ก. นาฏศัพท์คำว่า กดไหล่
- ข. นาฏศัพท์คำว่า ทรงตัว
- ค. นาฏศัพท์คำว่า ทับตัว
- ง. นาฏศัพท์คำว่า เ่นตัว

เฉลยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนท้ายชุดการสอนเรื่อง
การสร้างชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริมความคิดสร้างสรรค์
โดยเน้นทักษะปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ชุดการสอนที่ 1

เรื่อง การศึกษานาฏยศัพท์เบื้องต้น

1. ง
2. ก
3. ข
4. ค
5. ข
6. ง
7. ง
8. ก
9. ง
10. ก
11. ข
12. ค
13. ก
14. ข
15. ค
16. ค
17. ข
18. ข
19. ค
20. ข

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำนานุรักษ์

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน				
	10 = ดีมาก	8 - 9 = ดี	6 - 7 = พอใช้	5 = ปรับปรุง	0 - 4 = แย่
1. ปฏิบัติทำรำนานุรักษ์	1. กระบวนทำรำนานุรักษ์ถูกต้อง 2. ปฏิบัติทำรำนานุรักษ์ตรงตามความหมาย 3. ปฏิบัติทำได้ตามที่กำหนด 4. มีความมั่นใจในการปฏิบัติทำรำนานุรักษ์ 5. กล้าแสดงออก 6. ความพร้อมเพียง	บกพร่องเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งในข้อ 1 - 6	บกพร่องในข้อ 1 - 6 จำนวน 1 - 6 เกณฑ์	บกพร่องในข้อ 1 - 6 จำนวน 3 เกณฑ์	บกพร่องในข้อ 1 - 6 จำนวน 4 เกณฑ์ขึ้นไป
2. ปฏิบัติการฟังและการเคารพจังหวะ	1. ตั้งใจฟัง 2. ไม่หยอกล้อเล่นกับเพื่อน 3. มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม 4. เคารพจังหวะตรงความจังหวะเพลง 5. ตั้งใจเคารพจังหวะ	บกพร่องเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งในข้อ 1 - 5	บกพร่องในข้อ 1 - 5 จำนวน 1 - 5 เกณฑ์	บกพร่องในข้อ 1 - 5 จำนวน 3 เกณฑ์	บกพร่องในข้อ 1 - 5 จำนวน 4 เกณฑ์ขึ้นไป
3. ศิลปิน	1. มีความอ่อนช้อยสวยงามตามแบบนาฏศิลป์ไทย 2. มีการเชื่อมทำรำนานุรักษ์ได้อย่างสอดคล้องและกลมกลืนกับกระบวนทำรำนานุรักษ์ 3. มีการจัดระเบียบร่างกายให้สอดคล้องกับกระบวนทำรำนานุรักษ์ 4. กล้าแสดงออก	บกพร่องเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งในข้อ 1 - 4	บกพร่องในข้อ 1 - 4 จำนวน 1 - 4 เกณฑ์	บกพร่องในข้อ 1 - 4 จำนวน 3 เกณฑ์	บกพร่องในข้อ 1 - 4 จำนวน 4 เกณฑ์

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง

การสร้างชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริมความคิดสร้างสรรค์

โดยเน้นทักษะปฏิบัติ

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

หลังใช้ชุดการสอนชุดการสอนที่ 1 - 4

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง
การสร้างชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริมความคิดสร้างสรรค์
โดยเน้นทักษะปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
หลังใช้ชุดการสอนชุดการสอนที่ 1 - 4

คำชี้แจง จงทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร (ก, ข, ค, ง) ที่ตอบถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดเป็นความสำคัญของนาฏศัพท์
 - ก. ทำใจน - ละครได้มีการแสดงออกมาอย่างมีความหมาย
 - ข. ทำให้ผู้ชมและผู้แสดงมีบทบาทร่วมกันในการดูละคร
 - ค. สื่อ ความหมายให้เข้าใจในการรับรู้
 - ง. เป็นพื้นฐานความรู้ของการฝึกหัดปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์ไทย
2. นาฏศัพท์ที่มีประโยชน์เพื่อประหยัดเวลา คำว่า “ประหยัดเวลา” มีความหมายว่าอย่างไร
 - ก. ประหยัดเวลาเพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน
 - ข. ประหยัดเวลาการใช้เวลาน้อยในการแสดง
 - ค. ประหยัดเวลาทำร่าในบทเพลงให้น้อยลง
 - ง. ประหยัดเวลารู้ข้อบกพร่องของตนเอง
3. จากภาพ เป็นการปฏิบัติทำนาฏศัพท์ประเภทใด
 - ก. ประเภทนามศัพท์ วงเหยียด
 - ข. ประเภทกิริยาศัพท์ วงหัก
 - ค. ประเภทศัพท์เสื่อม วงสั้น
 - ง. ประเภทศัพท์เสริม วงล้ำ
4. ศัพท์เสริมควรมีลักษณะอย่างไร
 - ก. ศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้เรียกนาฏศิลป์
 - ข. ศัพท์ที่ใช้เรียกเพื่อปรับปรุงท่าทำให้ถูกต้องสวยงาม
 - ค. ศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้เรียกชื่อท่าร่านอกเหนือจากนามศัพท์และกิริยาศัพท์
 - ง. ศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้เรียกชื่อท่าร่าหรือท่าที่ของผู้ร่าที่ไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน

5. ข้อใดเป็นหลักสำคัญในการใช้ภาษาท่า
- ไม่ควรคิดทำย่อออกเพราะมีความสำคัญในวรรณคดี
 - คำนึงถึงความพร้อมของกลุ่มและสื่อความหมายให้ชัดเจน
 - การแสดงท่าสำคัญและมีความหมายให้ท่าเหมือนกับคำพูด
 - คำนึงถึงความสำคัญและสื่อความหมายให้เด่นชัด
6. คุณสมบัติใดที่สามารถเลี่ยงการปฏิบัติท่าซ้ำ ๆ กันได้
- ผู้รำต้องมีบทบาทสำคัญในบทบาทการแสดง
 - ผู้รำต้องมีความแตกต่างกันในท่ารำพอสมควร
 - ผู้รำต้องออกท่าให้ไม่ขัดเงินกับทิศทางการหัน
 - ผู้รำต้องมีความแตกต่างกันในการแปรแถวที่กลมกลืนกับท่ารำ
7. มือชี้แสดงแหล่งที่ สถานที่ และบุคคลที่กล่าว ลักษณะการชี้แบ่งออกเป็น
- ระยะยาว, ระยะสูง, ระยะสั้น
 - ระยะใกล้, ระยะไกล, ระยะไกลที่สุด
 - ระยะระดับไหล่, ระยะหน้า, ระยะลำตัว
 - ระยะใกล้, ระยะข้างหน้า, ระยะข้างตัว
8. ประเภทกิริยามือ การรำตีบทนาฏศิลป์ไทยมีลักษณะอย่างไรบ้าง
- กิริยามือแบ, กิริยาดังวง, กิริยาดังเหลี่ยม
 - กิริยามือจับ, กิริยาการเลียนแบบสัตว์
 - กิริยามือชี้, กิริยากระดกเท้า, กิริยายิ้ม
 - กิริยามือแบ, กิริยามือจับ, กิริยามือชี้
9. ปฏิบัติการรำตีบทลักษณะขึ้น มือหนึ่งตั้งวงสูง มือหนึ่งตะหน้าขา มีความหมายอย่างไร
- มากมาย, ละอวย
 - สว่างไสว, หุดผ่อง
 - ปฏิเสธ, สวยงาม
 - กล้าหาญ, หมายสู้

10. จากภาพ

เป็นลักษณะของท่าทางสัตว์ชนิดใด

- ก. ท่ากระด่าย
- ข. ท่าจรเข้
- ค. ท่าวัว
- ง. ท่าม้า

11. ข้อใดไม่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาท่าทางเพื่อสื่อความหมายว่าเป็นสิ่งมีความสำคัญ

- ก. เพราะเนื่องจากนาฏศิลป์ไทยเป็นสาระที่ว่าด้วยการเพื่อนรำ
- ข. เพราะเนื่องจากสื่อความหมายตามเนื้อร้องโดยใช้ท่าทางแทนคำพูด
- ค. เพราะเนื่องจากเป็นท่าทางเลียนแบบจกธรรมชาติของคนและสัตว์
- ง. เพราะเนื่องจากเป็นท่าทางเลียนแบบจากการแสดงธรรมชาติเท่านั้น

12. วิธีใช้ปีก ปฏิบัติอย่างไร

- ก. กางปีกออก หันหน้าและส้นหน้า พักหน้าขึ้นลงให้ค้างสักบไหล่
- ข. ทิ้งปีกข้างใดข้างหนึ่งลงข้างล่าง ส้นฝ่ามือเหยียดหน้าดู
- ค. ค้างแขนข้าง ๆ กระพือฝ่ามือขึ้นลงหรือกระดิกแต่ละนิ้ว ๆ
- ง. กางปีก ส้นปีกถี่โดยกำหมัดกระพือรักรั้

13. การแสดงชุด “จีน – ไทยไมตรี” เป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่เพื่อโอกาสใด

- ก. จากในโอกาสพิเศษทั้งรัฐพิธี ราชภัฏ์พิธี
- ข. จากวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านในภาคต่าง ๆ
- ค. เพื่อสอดแทรกการแสดงโจน - ละครบางตอน
- ง. เพื่อแสดงยุคสมัยที่มีมาแต่โบราณ

14. จากภาพ

สะท้อนให้เห็นถึงสิ่งใด

- ก. ศิลปะของการแสดงพื้นบ้าน
- ข. ความงามของกระบวนกรรำ
- ค. แสดงให้เห็นยุคสมัยที่มีมาแต่โบราณ
- ง. วัฒนธรรมท้องถิ่น ขนบจารีตประเพณี การประกอบอาชีพ

15. การเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาอย่างไร
- พัฒนาตนเองด้านสมอง
 - พัฒนาตนเองด้านจิตใจตามจินตนาการ
 - พัฒนาตนเองด้านฝึกทักษะจังหวะตามจินตนาการ
 - พัฒนาตนเองด้านสื่อความหมายจากง่ายไปหายาก
16. การประดิษฐ์สร้างสรรค์ท่ารำในการเคลื่อนไหวร่างกายมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาด้านใด
- ด้านการฝึกทักษะจังหวะความคิดสร้างสรรค์
 - ด้านเลียนแบบธรรมชาติตามจินตนาการของตนเอง
 - ด้านฝึกหัตถศิลป์เบื้องต้นให้ชำนาญอย่างมีขั้นตอน
 - ด้านเลียนแบบธรรมชาติสื่อความหมายตามเนื้อร้อง
17. การหลีกเลี่ยงการใช้ท่าซ้ำ เป็นการกระทำเพื่อสิ่งใด
- เพื่อสื่อความหมายหากมีเนื้อร้องใกล้เคียงกันจะไม่ใช้ท่าซ้ำกัน
 - เพื่อสื่อความหมายหากมีเนื้อร้องใกล้เคียงกันจะใช้ท่าซ้ำกัน
 - เพื่อสื่อความหมายหากมีเนื้อร้องใกล้เคียงกันจะมีท่าที่สวยงาม
 - เพื่อสื่อความหมายหากมีเนื้อร้องใกล้เคียงกันจะเคลื่อนไหวร่างกายอย่างอิสระ
18. การแปรแถวของนาฏศิลป์ที่สำคัญต้องเป็นอย่างไร
- แปรแถวคนเดียวให้ชัดเจน
 - แปรแถวคนคู่ให้ชัดเจน
 - แปรแถวหน้ากระดานให้ชัดเจน
 - แปรแถวให้ชัดเจนและสอดคล้องกับกระบวนท่ารำ
19. การแปรแถวแบบผสมผสานหมายถึงลักษณะแถวอย่างไร
- แถวคนคู่
 - แถวหน้ากระดาน
 - แถวปากพนัง
 - แถวคนเดียวและแถวเฉียง

20. จากภาพ

เป็นการแสดงภาคใด

- ก. เหนือ
- ข. ใต้
- ค. กลาง
- ง. อีสาน

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

เฉลยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง
การสร้างชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริมความคิดสร้างสรรค์
โดยเน้นทักษะปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
หลังใช้ชุดการสอนชุดการสอนที่ 1 - 4

1. ง
2. ก
3. ค
4. ข
5. ง
6. ข
7. ข
8. ง
9. ง
10. ง
11. ค
12. ค
13. ง
14. ก
15. ค
16. ข
17. ก
18. ง
19. ง
20. ก

แบบสอบถามเจตคติต่อชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริมความคิดสร้างสรรค์
โดยเน้นทักษะปฏิบัติ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 20 ข้อ โดยถามความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อชุดการสอน ซึ่งจะมีข้อความให้นักเรียนอ่านแล้วพิจารณาว่ามีความคิดเห็นหรือมีความรู้สึกต่อข้อความเหล่านั้นอย่างไร คำตอบแต่ละข้อไม่มีผิดหรือถูก
2. ขอให้นักเรียนตอบคำถามทุกข้อ และตอบตามความเป็นจริงมากที่สุด คำตอบของนักเรียนจะไม่มีผลต่อคะแนนหรือการสอนใดๆ ของทางวิทยาลัยฯ ผลจากการประเมินนี้จะนำไปใช้เพื่อการวิจัยทางการจัดการเรียนการสอน และการตอบคำถามนี้จะถือว่าเป็นความลับ
3. นักเรียนมีอิสระเต็มที่ในการตอบ คำตอบของนักเรียนจะมีประโยชน์และมีคุณค่าที่สุดก็ต่อเมื่อนักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

วิธีการตอบแบบสอบถาม

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ต้องการ ในแต่ละข้อ ซึ่งจะมีช่องให้นักเรียนเลือก 5 ช่อง คือ ระดับความคิดเห็นมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด หลังจากอ่านข้อความทางด้านซ้ายมือแล้ว จึงเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกเพียงช่องเดียวตามตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น/ ความรู้สึก				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	กิจกรรมการเรียนรู้โดยกระตุ้นให้ฉันสนใจเรียนมากขึ้น	/				

คำอธิบาย

จากตัวอย่าง นักเรียนทำเครื่องหมาย / ในช่องมากที่สุด หมายความว่า นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดว่าเป็นกิจกรรมการเรียนรู้โดยชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริมความคิดสร้างสรรค์โดยเน้นทักษะปฏิบัติ ในวิชานาฏศิลป์กระตุ้นให้ข้าพเจ้า สนใจเรียนมากขึ้น

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น/ ความรู้สึก				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	เนื้อหาการเรียนรู้โดยชุดการสอน นาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริมความคิด สร้างสรรค์ โดยเน้นทักษะปฏิบัติ ในวิชานาฏศิลป์เหมาะสมกับ ความสามารถของนักเรียน					
2	เนื้อหาสาระการเรียนรู้โดย ชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริม ความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นทักษะ ปฏิบัติ ส่งเสริมให้มีความคิด สร้างสรรค์					
3	เนื้อหาการจัดการเรียนการสอน โดยชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อ เสริมความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้น ทักษะปฏิบัติไม่เหมาะสมกับเวลา ที่กำหนด					
4	การจัดการเรียนการสอนด้วย ชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริม ความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นทักษะ ปฏิบัติไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง					
5	การจัดการเรียนการสอนด้วย ชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริม ความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นทักษะ ปฏิบัติเป็นเรื่องที่ไม่หน้าสนใจและ ไม่มีคุณค่า					
6	เมื่อต้องทำกิจกรรมการเรียนรู้โดย ใช้ชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อ เสริมความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้น ทักษะปฏิบัติทำให้ข้าพเจ้าไม่กล้า แสดงออก					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น/ ความรู้สึก				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
7	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ ชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริม ความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นทักษะ ปฏิบัติ ทำให้การทำงานไม่เป็น ระบบตามแผนที่กำหนด					
8	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ ชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริม ความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นทักษะ ปฏิบัติไม่ทำให้ข้าพเจ้า สามารถ ทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ดี					
9	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ ชุดการสอนนาฏศิลป์ ทำให้ฉันเกิด จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์					
10	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ ชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริม ความคิดสร้างสรรค์โดยเน้นทักษะ ปฏิบัติสามารถสร้างผลงาน ด้านนาฏศิลป์ได้					
11	เมื่อเรียนนาฏศิลป์ด้วยวิธีการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อ เสริมความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้น ทักษะปฏิบัติทำให้การนำเสนอ ผลงาน สื่อความหมายได้ชัดเจน เข้าใจง่าย					
12	การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน นาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริมความคิด สร้างสรรค์ โดยเน้นทักษะปฏิบัติทำ ให้การนำเสนอผลงานมีความ สมบูรณ์และสวยงาม					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น/ ความรู้สึก				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
13	การเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้โดยใช้ ชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริม ความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นทักษะ ปฏิบัติ ทำให้ข้าพเจ้าพัฒนาทักษะ ด้านนาฏศิลป์ได้แคล่วคล่องยิ่งขึ้น					
14	การเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้โดย ชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริม ความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นทักษะ ปฏิบัติ ได้บูรณาการความรู้ ความสามารถหลายด้าน					
15	การเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน นาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริมความคิด สร้างสรรค์ โดยเน้นทักษะปฏิบัติ เปิดโอกาสให้แสดงผลงาน ส่งผล ให้ข้าพเจ้าเกิดความภาคภูมิใจ					
16	กิจกรรมการเรียนรู้โดยชุดการสอน นาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริมความคิด สร้างสรรค์ โดยเน้นทักษะปฏิบัติ ทำให้ข้าพเจ้าผลิตสื่อในการนำเสนอ ผลงานได้อย่างเหมาะสม					
17	การจัดการเรียนรู้โดยใช้ ชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริม ความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นทักษะ ปฏิบัติ ครุณาสื่อมาใช้ประกอบ การเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม					
18	ชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริม ความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นทักษะ ปฏิบัติ การใช้สื่อการสอนไม่ช่วยให้ ข้าพเจ้าผลิตสื่อทำงานร่วมกับคนอื่น					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น/ ความรู้สึก				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
19	สื่อประกอบการเรียนรู้โดยใช้ ชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริม ความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นทักษะ ปฏิบัติ ไม่เหมาะสมกับบทเรียน					
20	การเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน นาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริมความคิด สร้างสรรค์ โดยเน้นทักษะปฏิบัติ ครูไม่สามารถให้คำปรึกษาและ อำนวยความสะดวกให้กับนักเรียน อย่างทั่วถึง					